

Trouwen op de bodem van de Waddenzee

Jasper & Sandra

Dat is wat we wilden. Niet omdat we zeil-fanaten zijn, niet omdat we naast de zee wonen, niet omdat we elke weekend wadlopen, maar gewoon omdat het goed voelde en bij ons past. Evenals mijn trouwjurk. Die kocht ik in 2013. Ik ging oriënteren met mijn zus en wit was het absoluut niet. Deze jurk wel, die voelde goed en paste bij mij. Voor Jasper voelde het goed om op het laatste moment zijn pak uit te zoeken en er wél schoenen bij te kopen.

Daar zijn wellicht al onze keuzes rondom onze bruiloft op gebaseerd; het voelt goed dus we kiezen hier voor. Zo kwamen we ook bij onze foto- en videograaf terecht. Oké, dat de bruiloft gefilmd werd, heb ik er bij Jasper doorheen geduwd! Hij ging ermee akkoord omdat ik het graag wilde, maar nu we de filmpjes hebben, is Jasper er ook blij mee! We kozen een trouwuitnodiging die alles zei over onze locatie en we hebben een taart laten maken waarvan we niet zeker wisten of die het aansnijd moment zou halen.

Dat waren eigenlijk onze enige voorbereidingen voor onze bruiloft. De rest werd geregeld door de crew van de Goudenvloot! En hoe! We zijn, werkelijk waar, niets te kort gekomen in het weekend. Het eten en drinken was verrukkelijk!

21 juli 2017 begon voor Jasper en mij ons trouwweekend. We lagen voor anker in Franeker en hebben de avond voor onze bruiloft heerlijk aan boord gegeten met onze getuigen. Prachtig weer en super lekker eten. Ons weekend begon goed!

We hebben geen trouwstress gevoeld. Wel de gezonde spanning, maar daar sliepen we goed op. Zo goed, dat het ineens 22 juli was! Maanden keken we ernaar uit. Nu was het echt zo ver!

Het was te gek om iedereen die we liefhebben persoonlijk te ontvangen en het weekend bij ons te hebben. Iedereen was op tijd en omdat het prachtig weer was (wat een bokkorten zijn we toch), konden we op zee zeilen. Maar eerst nog via het kanaal, de sluizen, naar Harlingen, daar de Babs (Buitengewoon Ambtenaar van de Burgerlijke Stand) oppikken en dan het open water op! Wauw! Wat een ervaring. Zeilend naar onze

trouwlocatie. Met elkaar de zeilen hijsen, genieten van de zon, de zilte lucht en de stilte van de zee. Voor anker midden op zee. We genieten echt intens, wat is dit bijzonder. Dat we dan ook nog kunnen zwemmen in de zee, die zich langzaam terugtrekt om plaats te maken voor ons moment, verwondert mij. Daar heb ik niet op gerekend, dus trek ik iets uit mijn tas om dan samen met mijn bijna man stoeiend kopje onder te gaan in het heerlijke warme water!

De sfeer is relaxed. Iedereen geniet en laat zich verwonderen door ... alles! Anderhalf uur voor dat de ceremonie gepland staat - moeder natuur heeft beslist dat we rond 16 uur trouwen - lig ik in mijn "zwemoutfit" in de zon op de boot. Als ik dan geroepen word dat ik nu echt moet douchen, voel ik de kriebels in mijn buik! Spannend! Ik zeg dag tegen mijn bijna man, spring onder de douche en voel de tranen (oké, niet de eerste - ook niet de laatste) opkomen. De kapper, die we ook in Harlingen hebben opgepikt, doet mijn haar en make-up. Tijdens het nagels lakken krijg ik een brief van Jasper. Zijn woorden raken mij intens. Geschreven op een kaart die past bij mij (volgens Jasper). Hoewel ik weet dat hij van mij houdt en echt straks mijn man is, is het bijzonder om te lezen wat hij mij schrijft. Tegelijkertijd leest hij mijn brief. Honderden keren (ook in mijn hoofd) geschreven, want ik kon maar moeilijk woorden vinden voor mijn bijna man.

En daar is dan mijn jurk. Na mijn vrijgezellenfeest (een week voor het trouwen) was ik toch wel een beetje bang dat ie niet meer zo goed zou zitten. Opgelucht; de jurk past nog goed! Samen met mijn moeder maak ik me klaar om zo mijn vader te ontmoeten, die mij weggeeft aan Jasper.

De kapper stopt me nog lieve woorden toe en dan ben ik alleen. Een moment van bezinning, nu gaat het echt gebeuren. Dan komt het moment dat ik mijn vader zie. Hem kennende, houdt ie het niet droog. En alleen al die gedachte zorgt voor tranen. Ik spreek mezelf toe en stap de trap op om mijn vader te zien. Dat moment. Ik voel me trots dat mijn vader mij weg geeft. We knuffelen, laten een traantje (of meer) en ik zeg dat ik van hem hou.

Als we het seintje krijgen dat we naar Jasper op het wad mogen komen, houdt papa zich niet aan de instructies van

ceremoniemeester Caro. Hij neemt me mee, achterom, in plaats van voor om. Heerlijke humor. We renden bijna over het wad. Op het moment dat de Babs ons attendeerde dat we langzamer mochten lopen, wilde mijn vader wel even teruglopen en opnieuw beginnen. Jasper stond te wachten, wat zag hij er mooi uit! Dat we matches wisten we natuurlijk allang, anders zou deze dag er niet zijn. Maar onze kleding, wat paste het goed bij Jasper en bij mij! Wauw!

Mijn vader geeft me officieel weg en dan kunnen we bijna trouwen! Eerst nog de corsage. Mijn moeder heeft van de pareketting van mijn oma (haar moeder) een prachtige corsage gemaakt voor ons beiden. De ceremonie is prachtig en met de oneindige omgeving heb ik het idee dat we daar uren staan te genieten!

Het ja-woord. Wat een intens moment. Alsof Jasper en ik daar alleen stonden, met onze voeten in de modder, wat een verbinding! Direct na het ja-woord slaan we onze armen om elkaar heen en hebben het "get a room"-moment voordat de Babs er toestemming voor geeft! Dus doen we het nog even over als ze het officieel aankondigt. Onze nichtjes en neefje zorgen voor de ringen, uitgezocht door Jasper toen hij mij vroeg, en in een super mooi doosje, gemaakt door mijn zus. Wat een prachtig moment!

We brengen een toast uit met onze favoriete champagne. Tekenen doen we op de boot, maar omdat het water langzaam

alweer terugkomt, maken we eerst foto's. Het voelt alsof het vijf minuten duurt, maar later hoor ik dat het echt wel 45 minuten was. We gaan helemaal op in elkaar, in de liefde en de eendeloosheid van de omgeving. Lekker eten, lieve woorden, prachtige cadeaus volgen nadat we officieel getekend hebben en alle felicitaties in ontvangst mochten nemen.

We overnachten met alle gasten op de boot om de volgende dag weer terug te zeilen naar het vaste land. Met mijn man. Getrouwd en wel!

Wat een waanzinnig weekend!

Wilt u meer weten over de ervaringen van Sandra en Jasper?

Samen vertellen Sandra en Jasper wat het voor hen betekent om AGS te hebben. Ze geven een kijkje in hun gezamenlijke leven en de wijze waarop AGS een rol speelt.

"Bedankt dat we deze minidocu mochten opnemen met jullie en AGS een stem konden geven!"
Sandra en Jasper (februari 2018)

link: <https://www.bijniemet.nl/video/ags-mini-docu/>